



ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การที่จะนำประเทศไทยให้อยู่รอดปลอดภัย มีความมั่นคงและยืนหยัดอยู่ในประชาคมโลก ได้อย่างมีศักดิ์ศรีนั้น จำเป็นต้องมีกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณภาพได้มาตรฐาน ทัดเทียมกับอารยประเทศ ยิ่งประเทศพัฒนาก้าวไกลด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กำลังคนที่มีความรู้ชั้นสูงย่อมมีความจำเป็นมากขึ้น ดังนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540-2544) จึงได้กำหนดให้การพัฒนาศักยภาพของคนไทยเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม โดยการเพิ่มคุณภาพการศึกษาทุกระดับ พร้อมทั้งพัฒนาหลักสูตรให้ได้ มาตรฐาน ซึ่งสิ่งนี้เป็นจุดเด่นอยู่ในแผนพัฒนาคนของชาติ วันชัย ศิริชนะ (2540 : 1) กล่าวว่า การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาระดับสูงที่มุ่งพัฒนาคนเพื่อเข้าสู่วิชาชีพต่าง ๆ อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการมุ่งเน้นที่จะพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ให้เกิดขึ้นใน สาขาวิชาต่างๆ เพื่อเป็นเครื่องมือและฐานกำลังความรู้ความคิดและเทคโนโลยีระดับสูงให้กับ ประเทศต่อไป ตามเป้าหมายของทบวงมหาวิทยาลัย และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ คือ “การ ศึกษาในระดับอุดมศึกษาของไทยต้องมีคุณภาพ”

จากกรอบนโยบายการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ใน ระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540-2544) ได้ชี้ชัดให้เห็นความสำคัญ ของคุณภาพการศึกษา โดยจัดไว้ในลำดับที่ 1 ในนโยบาย 6 ด้าน ได้แก่

1. นโยบายด้านคุณภาพมาตรฐานการศึกษาและความเป็นเลิศทางวิชาการ
2. นโยบายด้านการขยายโอกาสการเข้าสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษาและ ความเท่าเทียมกันของโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา
3. นโยบายด้านประสิทธิภาพการบริหารการอุดมศึกษา และระบบการ ตรวจสอบ
4. นโยบายด้านผลผลิตของอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ
5. นโยบายด้านความเป็นสากลของอุดมศึกษาไทยและการเปิดสู่ภูมิภาค
6. นโยบายด้านภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการอุดมศึกษา และการใช้การบริหารจัดการแบบเอกชนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

การศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลศาสตร์ เป็นการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มุ่งพัฒนาคนเข้าสู่วิชาชีพการพยาบาล ซึ่งเป็นวิชาชีพที่ต้องรับผิดชอบต่อชีวิตของคน ดังนั้น สถาบันการศึกษาพยาบาล จะต้องทำหน้าที่ในการพัฒนาการศึกษาพยาบาล เพิ่มศักยภาพและคุณภาพในการผลิตบัณฑิตพยาบาลให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม เพื่อให้ได้บัณฑิตพยาบาลที่มีคุณสมบัติได้มาตรฐานตามบทบัญญัติของวิชาชีพและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต โดยยึดมาตรฐานการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและข้อบังคับของสภาการพยาบาลเป็นหลัก จึงจำเป็นต้องมีระบบการควบคุมคุณภาพการศึกษาพยาบาล เพื่อจะสามารถประกันคุณภาพบัณฑิตพยาบาลได้ว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ เป็นผู้มีความรู้คุณธรรมจริยธรรมและมีจรรยาบรรณเหมาะสมกับการเป็นพยาบาลวิชาชีพที่มีคุณภาพ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่ผู้บริหารและอาจารย์ทุกคนในสถาบันการศึกษาควรตระหนักและให้ความสนใจเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาพยาบาล เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคฝึกปฏิบัติที่ต้องมีความสอดคล้องและต่อเนื่องกัน ตลอดจนต้องมีความสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพสำหรับการออกไปปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและชีวิตมนุษย์ (วรรณวิไล ชุ่มภิรมย์ และศรีพรรณ กันธวัง, 2535)

บุญใจ ศรีสถิตยน์รากูร (2542 : 25-27) ได้สรุปเหตุผลที่สถาบันการศึกษาพยาบาลของประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาระบบควบคุมคุณภาพการศึกษาพยาบาลไว้ดังนี้

1. เหตุผลทางด้านวิชาชีพ

วิชาชีพการพยาบาล เป็นวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการดูแลและให้บริการด้านสุขภาพอนามัยแก่มนุษย์ เพื่อให้มนุษย์ทุกชีวิตดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขตามอัตภาพ เนื่องจากมนุษย์จัดเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ายิ่งและเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาความเจริญมั่นคงให้แก่ประเทศ ดังนั้น สถาบันการศึกษาพยาบาลจึงจำเป็นต้องผลิตพยาบาลที่มีความรู้ความสามารถ เปี่ยมด้วยคุณธรรมและจริยธรรม หากสถาบันการศึกษาพยาบาลได้พัฒนาระบบการควบคุมคุณภาพการศึกษา ก็จะทำให้ประชาชนได้รับบริการสุขภาพอนามัยที่มีคุณภาพ

2. เหตุผลทางด้านนโยบาย

2.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (2540-2544) ได้กำหนดนโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ให้ความสำคัญในการปรับปรุงระบบบริการสาธารณสุขเพื่อบริการสุขภาพประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ พยาบาลซึ่งเป็นผลผลิตของสถาบันการศึกษาพยาบาลและเป็นบุคลากรในทีมสุขภาพที่มีบทบาทสำคัญในการให้บริการ

สุขภาพที่มีคุณภาพ จึงจำเป็นต้องได้รับการศึกษาจากสถาบันการศึกษาพยาบาลที่มีระบบการควบคุมคุณภาพการศึกษา

2.2 แผนพัฒนาการสาธารณสุข ฉบับที่ 8 (2540-2544) ได้กำหนดการให้บริการรักษาพยาบาลที่มีคุณภาพ สร้างนวัตกรรมในการประกันคุณภาพบริการ พัฒนาระบบกำลังคนและกลไกที่เอื้อเพื่อให้ระบบสาธารณสุขสามารถปฏิบัติงานเชิงรุก ทั้งในด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสุขภาพ ดังนั้น สถาบันการศึกษาพยาบาลจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบการควบคุมคุณภาพการศึกษา เพื่อให้พยาบาลซึ่งเป็นผลผลิตของสถาบันสามารถให้บริการสุขภาพแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สนองนโยบายแผนพัฒนาการสาธารณสุข ฉบับที่ 8

2.3 แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 (2540-2544) ของทบวงมหาวิทยาลัย ได้กำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาและความเป็นเลิศทางวิชาการในทุกสาขาวิชา และให้มีความทัดเทียมกันในสถาบันการศึกษาทุกแห่ง เพื่อตอบสนองนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันการศึกษาพยาบาลจึงต้องพัฒนาระบบการควบคุมคุณภาพการศึกษา

3. เหตุผลทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจ

ด้วยทรัพยากรและงบประมาณที่มีจำกัดในยุคปัจจุบัน ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจแบบฟองสบู่ ทำให้ผู้รับบริการสุขภาพ นักศึกษาพยาบาลและผู้ว่าจ้างพยาบาลต่างก็คำนึงถึงความคุ้มค่าของเงิน โดยผู้รับบริการสุขภาพก็ได้คาดหวังสูงเกี่ยวกับคุณภาพบริการพยาบาลที่ตนเองควรได้รับ เพื่อให้คุ้มกับค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายไปกับการรักษาพยาบาล ส่วนนักศึกษาพยาบาลก็ได้คาดหวังสูงเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาพยาบาลที่ตนเองควรได้รับเพื่อให้คุ้มกับค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายไปกับค่าหน่วยกิตและค่าบริการการศึกษาอื่นๆ ในส่วนผู้ว่าจ้างพยาบาลก็ประสงค์ที่จะว่าจ้างพยาบาลที่มีคุณภาพสูง

4. เหตุผลทางด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการโทรคมนาคมสื่อสาร

จากกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้สถาบันการศึกษาพยาบาลของประเทศต่างๆ ทั่วโลก โดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้ว ต่างได้ให้ความสนใจกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาพยาบาลให้มีคุณภาพและมีความเป็นสากลทัดเทียมกัน

5. เหตุผลอื่นๆ

5.1 นับตั้งแต่สถาบันการศึกษาพยาบาลในประเทศไทยได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2439 จนกระทั่งปัจจุบันนี้ สถาบันการศึกษาพยาบาลยังไม่มีระบบการควบคุมคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมและมีความเป็นมาตรฐาน

5.2 โดยการเร่งรัดการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาที่ขาดแคลนของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2532 สาขาวิชาชีพการพยาบาลได้ถูกจัดเป็นสาขาวิชาที่ขาดแคลน สถาบันการศึกษาพยาบาลจึงจำเป็นต้องเร่งดำเนินการผลิตบัณฑิตพยาบาล เพื่อให้ปริมาณพยาบาลวิชาชีพเพียงพอกับความต้องการของประเทศ ซึ่งการผลิตพยาบาลโดยคำนึงแต่เพียงด้านปริมาณนั้น อาจทำให้ขาดซึ่งคุณภาพได้ ดังนั้นสถาบันการศึกษาพยาบาลจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบการควบคุมคุณภาพการศึกษาด้วยควบคู่ไปกับการเพิ่มปริมาณการผลิตบัณฑิตพยาบาล

นอกจากนี้ ทบวงมหาวิทยาลัย ยังได้กำหนดนโยบายที่สำคัญ จำนวน 12 ข้อ ซึ่งนโยบายการเร่งรัดให้มหาวิทยาลัยมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยเฉพาะเรื่องการเรียนรู้ การสอนให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับและสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ เป็นนโยบายหนึ่งในจำนวน 12 ข้อ และจากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ได้กำหนดให้การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นแผนงานหลักที่ 2 อีกทั้งจากการสรุปผลการสัมมนาพยาบาลศาสตร์ศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 2 ปี พ.ศ. 2536 พบว่าสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ ยังคงนิยมใช้วิธีการจัดการเรียนวิชาภาคทฤษฎีด้วยการบรรยาย อภิปราย (คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536 : 100) ที่ประชุมจึงมีมติให้สถาบันการศึกษาพยาบาลทุกแห่งดำเนินการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตทางการพยาบาล

คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ เป็นสถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชนที่ก่อตั้งเป็นแห่งแรกในส่วนภูมิภาคและเป็นแห่งที่ 3 ของประเทศ เริ่มก่อตั้งในปี พ.ศ. 2466 โดยเริ่มแรกเป็นโรงเรียนฝึกหัดนางพยาบาล ตลอดระยะเวลาที่เปิดสอนได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรหลายครั้ง จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2475 ได้รับอนุญาตให้ใช้หลักสูตรโรงเรียนพยาบาลของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย พ.ศ. 2501 โรงเรียนฝึกหัดนางพยาบาลได้มีการเปลี่ยนหลักสูตร จากหลักสูตร 3 ปี 6 เดือน เป็นหลักสูตร 4 ปี เทียบเท่าหลักสูตรของโรงพยาบาลวชิระ เทศบาลนครกรุงเทพ ปี พ.ศ. 2504 โรงเรียนฝึกหัดนางพยาบาล ได้ทำการแก้ไขหลักสูตรอีกเพื่อความเหมาะสมกับสถานการณ์และได้รับอนุญาตให้ใช้หลักสูตรเทียบเท่าหลักสูตรอนุปริญญาของโรงพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ต่อมาในปี พ.ศ. 2517 มูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยได้ยกฐานะโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัยแมคคอร์มิค และวิทยาลัยพระคริสตธรรมขึ้นเป็นสถาบันอุดมศึกษา โดยขออนุมัติจัดตั้งเป็น “วิทยาลัยพายัพ” โรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัยแมคคอร์มิค จึงได้รับการยกฐานะเป็นสาขาวิชาพยาบาลและจัดการเรียนการสอน 3 หลักสูตร

ได้แก่ หลักสูตรอนุปริญญาพยาบาลและอนามัย หลักสูตรประกาศนียบัตรผดุงครรภ์ และหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (พยาบาล) ซึ่งทางสาขาวิชาพยาบาลได้เปิดสอนเพียง 2 หลักสูตรแรกเท่านั้น ปี พ.ศ. 2520 วิทยาลัยพ่ายัพ ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยพ่ายัพ และได้เปลี่ยนแปลงการบริหารจากสาขาวิชาเป็นคณะ ดังนั้น สาขาวิชาพยาบาลจึงเปลี่ยนเป็นคณะพยาบาลศาสตร์ แมคคอร์มิค เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (การพยาบาลและผดุงครรภ์) ยกเลิกการสอนหลักสูตรอนุปริญญาพยาบาลและอนามัย และหลักสูตรประกาศนียบัตรผดุงครรภ์ พ.ศ. 2535 คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค ได้มีการพัฒนาหลักสูตร เพื่อจัดระบบการศึกษาให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพสังคม โดยได้เปลี่ยนแปลงจากหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (การพยาบาลและผดุงครรภ์) เป็นหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต และได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2537

คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพ่ายัพ ผลิตบัณฑิตพยาบาลออกไปรับใช้สังคมมาแล้วหลายรุ่น แต่ยังไม่มียระบบการควบคุมคุณภาพการศึกษาพยาบาลที่เป็นรูปธรรมชัดเจน เพียงแต่ได้รับการรับรองวิทยฐานะจากทบวงมหาวิทยาลัย (พ.ศ.2520) และสภาการพยาบาลเท่านั้น และการรับรองวิทยฐานะก็ไม่ได้บอกว่าสถาบันใดมีคุณภาพดีกว่าสถาบันใด เป็นการบอกให้ทราบว่าสถาบันที่ผ่านการรับรองวิทยฐานะอยู่เหนือเกณฑ์ต่ำสุดของสถาบันที่มีคุณภาพและสามารถยื่นหยัดเป็นสถาบันทางวิชาการต่อไปได้(Deighton,1971 อ้างถึงในอุไรพรรณ เจนวานิชยานนท์, 2537 : 2) นอกจากนี้การรับรองวิทยฐานะยังไม่อาจชี้บ่งได้ว่าผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถ หรือมีสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษามากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นเลิศทางวิชาการหรือคุณภาพที่ดีของสถาบัน (Marcus,1983 อ้างถึงใน อุไรพรรณ เจนวานิชยานนท์, 2537 : 2) ดังนั้น เพื่อให้คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพ่ายัพ สามารถผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีรู้ความสามารถทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ เป็นผู้มีความรู้คุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีจรรยาบรรณเหมาะสมกับการเป็นพยาบาลวิชาชีพที่มีศักยภาพและคุณภาพ จึงควรมีการพัฒนาระบบควบคุมคุณภาพการศึกษา ซึ่งจากผลการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และภาวะคุกคามตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านของทบวงมหาวิทยาลัย ของคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพ่ายัพ ในปีการศึกษา 2542 พบว่า ควรมีการพัฒนาระบบควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนเป็นอันดับแรก โดยให้ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมรับรู้และร่วมมือในการพัฒนาทุกขั้นตอน เพื่อความเข้าใจร่วมกันและการนำไปใช้ได้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาระบบควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ของคณะพยาบาลศาสตร์
แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนการ
สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในระดับภาควิชา ของคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค
มหาวิทยาลัยพายัพ และใช้รูปแบบวิธีการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทำการตรวจสอบดัชนีบ่งชี้
และเกณฑ์การประเมินการควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ประชากรในการศึกษา คือ
บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้สอน และ/หรือผู้บริหารของคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค
มหาวิทยาลัยพายัพ ประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหารระดับคณบดี ผู้ช่วยคณบดี และหัวหน้าภาควิชา
ของคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค และกลุ่มอาจารย์ประจำของคณะพยาบาลศาสตร์
แมคคอร์มิค ระยะเวลาในการทำวิจัยในปีการศึกษา 2542

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนา หมายถึง การสร้างและกำหนดระบบควบคุมคุณภาพกระบวนการจัด
การเรียนการสอน ของคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ โดยการกำหนดองค์
ประกอบหลักของกระบวนการจัดการเรียนการสอน แล้วนำมาจัดเป็นระบบ เพื่อให้ผู้ใช้มีความ
เข้าใจตรงกัน

ระบบควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การกำหนดโครงสร้าง
การปฏิบัติกิจกรรมด้านการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้น ภายในคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค
อย่างมีระเบียบแบบแผน โดยการใช้ดัชนีบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน และคู่มือคุณภาพการจัดการ
เรียนการสอน (Instruction Quality Manual) ที่ได้จากการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิและการทำ
ประชาพิจารณ์ มาเป็นแนวทางและเป็นระเบียบในการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนที่จะ
ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพ

คุณภาพการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนในคณะ
พยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ ที่ทำให้ได้บัณฑิตพยาบาลวิชาชีพที่มีความรู้และ
คุณธรรม คือ สัจจะและบริการ ด้วยน้ำใจไมตรีที่ส่ง

คู่มือคุณภาพการจัดการเรียนการสอน หมายถึง เอกสารที่ผู้วิจัย ร่วมกับคณะอนุกรรมการดำเนินการประกันคุณภาพทางวิชาการระดับภาควิชา มหาวิทยาลัยพายัพ จัดทำขึ้นโดยครอบคลุมนโยบาย วิธีปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ทำให้เกิดการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนที่สม่ำเสมอ มีความเข้าใจตรงกัน ทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นมาตรฐานเดียวกัน และตรวจสอบได้ โดยการจัดการเรียนการสอนครอบคลุมถึงด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านการเตรียมสอน หมายถึง การกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ก่อนการสอนของอาจารย์ ในเรื่องการจัดทำเค้าโครงรายวิชา การจัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชา การจัดทำแผนการสอน โดยกำหนดวิธีสอน ขั้นตอนการสอน กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดวิธีวัดผล และการจัดเตรียมสื่อการสอน

2. ด้านการดำเนินการสอน หมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการสอน เริ่มตั้งแต่การบอกวัตถุประสงค์และแนวการเรียน การนำเข้าสูบทเรียน การนำเอาเทคนิควิธีการใหม่ ๆ มาสอน การใช้เครื่องมือ สื่อในการเรียนการสอน รวมทั้งการสรุปเนื้อหาในการสอนครั้งนั้น

3. ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน หมายถึง การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการเรียนการสอนของผู้เรียน ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้ครอบคลุมจุดประสงค์ของแต่ละรายวิชา พร้อมทั้งกำหนดให้มีการทบทวนหรือแก้ไขข้อบกพร่องของการจัดการเรียนการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นำไปใช้เป็นระบบควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมของคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ
2. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยการพัฒนาระบบควบคุมคุณภาพในองค์ประกอบอื่น ๆ